

Un 2008 ple d'enigmes a Andorra

Durant l'any que ara comença, els ciutadans d'Andorra coneixeran les noves mesures adreçades a promoure l'obertura econòmica del Principat.

Ales acaballes de desembre es va inaugurar a Andorra una mostra filmica en què s'ha posat al descobert un conjunt d'enregistraments inèdits del fotògraf Valentí Claverol, que abasten des del 1930 fins al 1970. Imatges del passat recent en què personatges històrics es passegen per una Andorra en blanc i negre i ben diferent de l'actual. El copríncep episcopal i bisbe d'Urgell dels anys quaranta, Ramon Iglésias i Navarri, és rebut a la capital amb tots els honors. Alguns homes li van al darrere aixecant-li la cua de la capa que duu posada i que arrossega per tota la plaça. A l'espectador contemporani no li pot deixar de sorprendre una estampa de càlid vassallatge com aquesta.

No podia ser més oportuna l'aparició de tot aquest material cinematogràfic en un moment en què Andorra està acabant de perfilar un concordat amb la Santa Seu que té per objectiu fixar les condicions de la relació que el Principat mantindrà, pels segles dels segles, amb el bisbe urgellenc, el qual, des de centúries enrere, actua com a cap d'estat del país, al costat del president de la República francesa, avui Nicolas Sarkozy. Com en els films que s'han descobert de Valentí Claverol, les relacions amb l'Església continuen essent en ple segle XXI un dels pilars fonamentals de la política al país dels Pirineus. El copríncep episcopal és, sense cap mena de dubte, una

figura que influeix, i força, en el govern del Principat, amb qui manté relacions molt més promiscues que no pas les que els andorrans puguin tenir amb el seu homònim francès, ara més ocupat en el seu festeig amb l'ex-model Carla Bruni. Joan-Enric Vives, el copríncep actual, aprofitava la recepció nadalenca que fa anualment a les autoritats andorranes al palau episcopal per anunciar que les converses amb el Vaticà són ja a la recta final i deixava entrellucar la satisfacció pels acords als quals s'està arribant per actualitzar la relació de l'Església amb una Andorra que, des del 1993, té constitució i és, per tant, un estat de dret.

Les converses s'han dut d'una manera tan discreta que, ara per ara, probablement més de la meitat de la població d'Andorra –en un càlcul molt optimista– desconeix que el seu govern ha negociat amb l'Església. De fet, són converses que el govern ha fet amb els peus descalços i passant-hi de puntetes; no fos cas que els andorrans, posats a pensar sobre el paper del copríncep episcopal, decidissin instituir-se en república!

Aquest 2008 serà, doncs, l'any en què es donarà a conèixer de forma inapel·lable el fruit d'aquestes negociacions. Any en què també s'hauria d'acabar aprovant el paquet de lleis econòmiques que han de promoure l'obertura d'Andorra a la inversió estrangera, textos vistos amb recel per diferents sectors de la societat

principatina. Tot plegat en el context d'un any que serà decisiu, ja que Andorra viurà un nou procés electoral el 2009, en aquest cas d'eleccions legislatives. Tant liberals com socialdemòcrates ho tenen cru. El Partit Liberal d'Andorra (PLA) ha de reconstruir-se després d'unes eleccions municipals, les del 2 de desembre, en què no s'han complert totes les expectatives. Per acabar-ho d'adobar, els últims dies del 2007 un ministre clàssic de Pintat, Antoni Puigdemívol, ha dimitit i ha abandonat la cartera de Medi Ambient i Turisme per desavinences amb un seguit de projectes governamentals i pels resultats de les negociacions del PLA amb el Centre Demòcrata Andorrà (CDA) perquè acabi donant suport als pressupostos del 2008.

Com a colofó a la seva marxa, s'ha dedicat a concedir entrevistes als mitjans, on s'ha despatxat de gust contra els ex-companys de Govern. Les desercions no han acabat aquí. També Pere Canturri, secretari general del PLA, ha decidit saltar per la borda, igualment en desacord amb les concessions del seu partit als centristes. Un rebombori que ha convertit segurament per a més d'un les vacances de Nadal en un malson que a hores d'ara encara ha de pair. Al llarg de l'any que ara tot just arrenca, s'aniran resolent tots i cadascun dels enigmes.

Joan Antoni Guerrero Vall